

Skriftlig begrundelse

En meget kostbar og for Kongens Nytorv og omegn temmelig indgribende plan for bygning af en ny skuespilscene har endnu ikke været til drøftelse i Folketinget.

Kan det være rigtigt, at et byggeri, der er så konsekvensfyldt både for hele Det Kgl. Teater, for bevillingerne og for Kongens Nytorvs fremtid, kan vedtages og gennemføres, uden at man sikrer en åben og grundig drøftelse, hvor også folk udefra har mulighed for at gøre deres synspunkter gældende om såvel planernes udformning, økonomien i byggeri og drift som om visionerne for Det Kgl. Teaters fremtid?

Margrete Auken (SF):

Der har lige været en stor konference om teatret, og ministeren gør meget ud af, at der skal være meget offentlighed og debat omkring teatrets udvikling, og samtidig oplever vi den ejendommelighed, at den absolut største bevilling går helt uden om Folketinget, går helt uden om den offentlige debat, og det er også, som om folk næsten er bange for at tage det op.

Det var påfaldende på mødet på Louisiana forleden dag, at der var så megen tavshed om den største del af det her, da det er så konsekvensrigt for pengene, det er konsekvensrigt for teatrets fremtid, og det er det jo altså også for udviklingen på Kongens Nytorv.

Det ville være dejligt, om ministeren i dag ville give os tilsagn om, at naturligvis – naturligvis! – vil den sag blive forelagt på en sådan måde for Folketinget, at ikke bare folketingsmedlemmer, men også offentligheden har mulighed for at gøre sig gældende.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Det er ikke rigtigt, når fru Margrete Auken hævder, at det er gået uden om Folketinget. Folketinget havde lejlighed til i forbindelse med finanslovaftemningerne at stemme om præcis denne sag i december 1994.

Jeg kan også sige, at hvis der er noget, der har været genstand for offentlig debat, så er det Det Kgl. Teater i de sidste 15 år. Dets aktiviteter, teatrets fremtid og en løsning af skuespillets lokale problemer har været livligt diskuteret her i salen og især uden for, senest i april 1994 ved en forespørgselsdebat.

I slutningen af marts 1993 besluttede regeringen at gennemføre en analyse af mulighederne for at anvende en fredet Stærekasse som

skuespilscene eller alternativt opføre et nyt skuespilhus. Miljøminister Svend Auken var særdeles interesseret i at frede Stærekassen. Baggrunden herfor var, at det særlige bygnings-syn i 1991 havde anbefalet denne fredning.

En rapport med resultaterne af analysen af Stærekassen blev såmænd offentliggjort i juli 1993. Der blev ikke truffet nogen politisk beslutning på dette grundlag, men også denne rapport var genstand for en livlig offentlig diskussion i aviser og anden presse.

I april 1993 besluttede regeringen derfor for at finde en løsning at anmode Akademirådet – det er statens æstetiske rådgiver – om at forestå en uddybende analyse netop for at sikre det bredest mulige grundlag for en politisk afvejning af sagen og for at sikre en fortsat bred debat, men så sandelig også for at finde en løsning efter 15 års diskussion.

Der har været afholdt en arkitektkonkurrence omkring 1980, men der blev ikke fundet nogen penge til de fine bygninger, der fik præmier.

Akademirådets rapport blev offentliggjort i september 1994 midt under den valgkamp, som igen bragte fru Margrete Auken i Folketinget, og den anbefaler en ny national skuespilscene i Hirschsprungkarreen.

Regeringen, Venstre og Det Konservative Folkeparti aftalte derfor – efter forhandlinger naturligvis, for det er den måde, det foregår på – på denne baggrund en investeringsplan for den nye scene.

Margrete Auken (SF):

Jeg takker for svaret og ministerens meget omhyggelige bekræftelse af, at jeg har ret i, hvad jeg siger, at sagen er holdt uden for Folketinget og er uden et beslutningsgrundlag her. Jeg siger ikke, at der ikke hen ad vejen har været debat. Det, jeg har gjort opmærksom på, har været i forbindelse med teaterlovsdebatten.

Til allersidst: Holder man Det Kgl. Teater udenfor? Det er helt tydeligt – det kan jeg også høre nu – ikke ministerens hensigt at få sagen ind i Folketinget. Jeg spurgte selv ministeren i sin tid, og ministeren sagde, at hun var meget forstående over for, at jeg var usikker på så stort et projekt, og siden har jeg altså ikke haft lejlighed til at få gennemprøvet den usikkerhed i Folketinget. Jeg har ikke haft lejlighed til det. Når folk henvender sig og siger: »Hvad gør du ved det?«, så siger jeg: »Jamen jeg kan ikke gøre noget, for det har ministeren alt sammen besluttet i forbindelse med finansloven.«